లవ్ లెటర్

మేడమ్,

జీవితంలో మన ఎదురుగా జరిగే విషయాలు ఎంత చిన్నవైనా, అలవాటు పడి పోతుంటారు. ఆ రొటీన్ నుంచి హఠాత్తుగా తప్పుకున్నప్పుడు గాని వాటి విలువ తెలియదు. తెలుసుకోలేము.

ఇంక అసలు విషయానికొస్తాను. రోజూ ఉదయం పది గంటలకు రోడ్డు ఎడం పక్కగా తల కొంచెం వంచుకుని నెమ్మదిగా నడుస్తూ పోయే ఓ రెండు జెళ్ళ అమ్మాయిని చూడటం, క్రాస్ చేస్తూ నడవటం కొన్నేళ్ళుగా నా రొటీన్‌లో ఒక భాగమైపోయింది. మొదటిసారి చూసి నప్పుడు ఎవరో అనుకున్నాను. రెండవ రోజు చూసినప్పుడు నిన్న చూసిన అమ్మాయే అనుకున్నాను. అలా సంవత్సరంలో ఆదివారాలు, సెలవు రోజులు మినహాయిస్తే, నేను రోజూ రోడ్డు క్రాస్ చేస్తూ చూస్తున్నది మిమ్మల్నేనని ప్రత్యేకించి చెప్పక్కర్లేదనుకుంటా. ఉద్యోగరీత్యా ఈ ఊరునుంచి వెళ్ళిపోవాలని నాలుగు రోజుల క్రితం తెలుసుకున్న నాకు, మొట్టమొదట మీరు గుర్తుకు వచ్చారు. అప్పటినుంచి రోజూ చాలా సార్లు గుర్తుకొస్తూనే ఉన్నారు. ఈ ఊర్నించి వెళ్ళవలసిన అవసరం రాకపోతే మీ ప్రత్యేకత ఎప్పటికీ తెలిసి ఉండేది కాదేమో! ఈ నాలుగు రోజుల్నించి మీరు మరీ అపురూపంగా, మరింత అందంగా కనిపిస్తున్నారు. మీ గురించిన ఆలోచనలతో మనసు నిండిన నాకు మీ పేరు, అడ్రెస్ కనుక్కోవటం అంత కష్టం కాలేదు.

కొద్ది వారాల్లో ఇక్కడినుంచి కొన్ని వందల మైళ్ళు దూరంగా పోయే నాకు మీ గురించిన జ్ఞాపకం మండు టెండలో మర్రిచెట్టు కింద నిలబడి చల్లని కొబ్బరి నీళ్ళు తాగిన అనుభూతి నిస్తుందెప్పుడూ. కళ్ళముందు కదిలే సజీవ సౌందర్యాన్ని కాంప్లిమెంట్ చెయ్యటం నేరం కాదని భావించే నేను మీ నుంచి తెలుసుకో వలసింది ఒకటుంది. అది మీరు ఈ లెటర్ చదివి తప్పుగా భావించలేదని

నాకు తెలియాలి. ఆ విధంగా తెలియని రోజున మీ గురించి నా అంచనా తప్పని భావిస్తాను.

మీ అభిప్రాయాన్ని తెలియజేసేటందుకు నేను చేసే సూచన. వచ్చే ఆదివారం సాయంత్రం ఏడు గంటలకి వల్కార్ రెస్టారెంట్‌కి వచ్చి ఎడం వైపు కార్నర్‌లో ఉన్న టేబుల్ దగ్గర నన్ను కలుసుకోవచ్చు. మీకు తోడుగా ఎవరి నైనా తీసుకుని రావచ్చు. నాకు భయం లేదు. నేను ఒంటరిగానే వస్తాను.

"మీ [illegible] కోసం ఎదురు చూస్తుంటాను.

—కుమార్."

[illegible] ఆలోచి [illegible] కుమార్ అన్న [illegible] తెలియదు. [illegible] అని [illegible] గుర్తుకు తెచ్చుకో [illegible] అంతు పట్ట [illegible]

ఏదైతేనేం? ఇదే లవ్ లెటర్. ఇంత [illegible] దగ్గర్నుంచి వచ్చాయి. వస్తున్నాయి ఇప్పుడు వచ్చిన [illegible] కూడా నిర్లక్ష్యంగా నవ్వుకుని, ఉత్తరాన్ని చింపి ముక్కలు చేసి కిటికీ [illegible] బయట పారేసింది.

"విజయా! ఇలా వచ్చి కాస్త కూర తరిగిపెట్టు." వంటింట్లోంచి తల్లి కేక వేసింది.

"వస్తున్నా" అని గదిలోంచి వెళ్ళబోతూ, టేబుల్ మీద ఉత్తరం తాలూకు కవరును చూసి ఆగిపోయింది. కవరు మీద రెండు రోజుల క్రితమే విడుదల అయిన సరికొత్త స్టాంప్ అతికించి ఉంది. మామూలు ఇరవై పైసల స్టాంప్ కంటే పెద్ద సైజులో రంగు రంగులుగా, చూడముచ్చటగా ఉన్న స్టాంపుని చూడగానే విజయలక్ష్మి కళ్ళు మెరిశాయి. టేబుల్ సొరుగు లాగి చిన్న కత్తెర బయటికి తీసింది. స్టాంపు చుట్టూరా

డి. మురళి

కత్తిరించబోయి, కవరుమీద నీటుగా బ్లాక్ లెటర్స్‌లో టైపు చేసి ఉన్న అడ్రెస్ చూసి కళ్ళు చిట్లించింది.

"మై గాడ్!" ఉత్తరం తనది కాదు!

అయోమయంగా అడ్రెస్ వాలుగ్గైరు సార్లు చూసింది పైకీ, కిందికీ మిస్ వి. జయలక్ష్మి అని ఉంది కవరు మీద. పోస్టుమన్ పొరపాటున తన కిచ్చి వెళ్ళాడు. తనది కాని ఆ ఉత్తరాన్ని చదవటమేకాక, చింపి పారేసిన సంగతి గుర్తుకు రాగానే తప్పు చేసినట్టు ఫీలయింది.

విజయలక్ష్మికి ఉత్తరంలోని సంగతులు గుర్తుకు వచ్చాయి. తన కెన్నో లవ్ లెటర్సు వచ్చాయి స్టూడెంట్స్ దగ్గర్నుంచి. అందులో ప్రేమ కవిత్వం తప్ప మరేవీ ఉండేది కాదు. అన్నైనా ఆధునిక కవుల రచనలు కాపీ కొట్టి వ్రాసిన వ్రాతలు. కొంతమంది తను ప్రిన్సిపల్‌కి రిపోర్ట్ చేస్తుందేమో నన్న భయంతో చివర సంతకం చేసేవారు కాదు.

"ఎన్నిసార్లు పిలవాలే విజయా, విన్ను." వంటింట్లోంచి తల్లి కేక అసహనంగా వినిపించడంతో కవరుని సొరుగులోకి తోసి, "వస్తున్నా నమ్మా" అంటూ పరుగెత్తింది.

* * *

"అబ్బా! కాస్సేపు పడుకో నివ్వమ్మా." కళ్ళు తెరవకుండా వే భుజాన్ని కుదుపుతున్న చెయ్యిని తోసి వేస్తూ అంది విజయలక్ష్మి.

"అమ్మని కావే, ముద్దూ! ఇందాకట్నుంచి లేపలేక ఛస్తున్నాను, వెధవ నిద్రా నువ్వూను. లే లే." వీపుమీద ఒక్కటి వేసింది శ్యామల — విజయలక్ష్మి క్లాస్‌మేట్.

చిలకలూరిపేట కళా సదస్సు నాటకోత్సవాలు

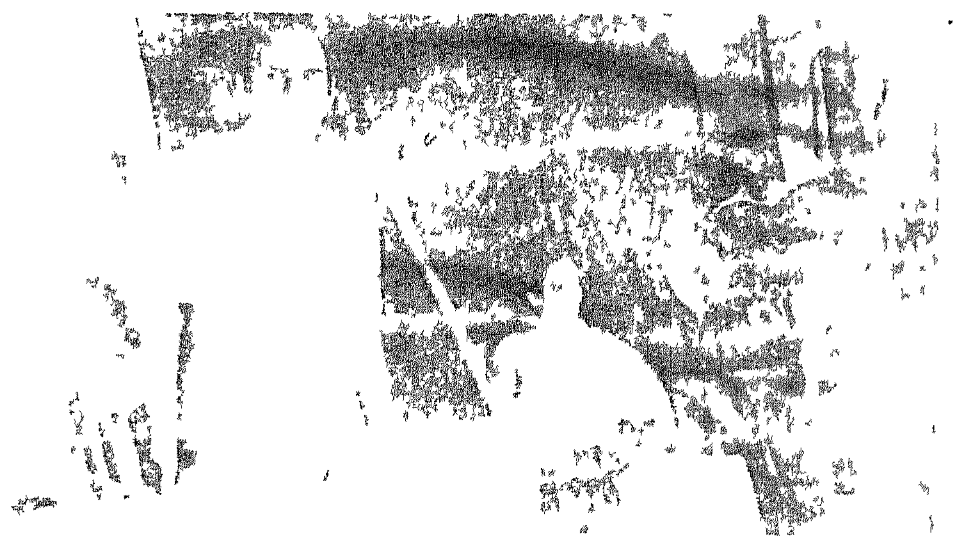

కళా సదస్సు అధ్యక్షులు [illegible] ప్రసంగిస్తున్న దృశ్యం

[illegible] 27 న [illegible] నాటకోత్సవాల పోటీలు [illegible]

[illegible] ప్రదర్శన— [illegible] ([illegible])

ద్వితీయ [illegible] —"[illegible]" ([illegible] కళానిలయం, [illegible])

"[illegible]" ([illegible])

ఉత్తమ రచన— "[illegible]" ([illegible])

[illegible] ([illegible]), [illegible]

[illegible] డి. [illegible] ([illegible])

[illegible]

Advi

"నీ చేతులు పడ! కొట్టకే." ఆవలిస్తూ లేచి కూర్చుంది విజయలక్ష్మి.

"నీ బ్రతుకంతా నిద్దర్లో గడిపేట్టున్నావు. లేచి జిడ్డుముఖం కడుక్కుని రా. సాయంత్రం పార్టీ ఉంది. నువ్వీవేళ కాలేజీకి రాలేదని నీకు ప్రత్యేకం చెప్పమని నన్ను పంపించింది పి బి జడ్ సుశీల."

"ఎవ రిస్తున్నారు పార్టీ?" టేబుల్ మీద ఉన్న లిటిల్ బెన్ గడియారానికి కీ ఇస్తూ అడిగింది విజయలక్ష్మి.

"చైనా డిష్ గారికి ట్రాన్స్‌ఫరయిందిగా? సెండాఫ్ పార్టీ ఎరేంజ్ చేశారు పి బి జడ్ వాళ్ళు. ఫొటో కూడా ఉందిట. వాళ్ళ రిప్రజెంటేటివ్ సుశీల చెప్పటం, మనం కూడా వస్తే బాగుంటుందని చైనా డిష్ గారి సజెషన్."

కాలేజీలో కెమిస్ట్రీ హెడ్ ఆఫ్ ది డిపార్ట్‌మెంట్‌కి సైన్సు గ్రూపుల్లోని అమ్మాయిలు పెట్టిన పేరు 'చైనా డిష్'.

"పార్టీ ఆరు గంటలకే కదా?"

"నువ్వు మేకప్ ముగించి బయటపడేసరికి ఆరు గంటలూ అవుతుంది, ఆకాశంలో చుక్కలూ పొడుస్తాయి. నువ్వు ప్రశ్న లెయ్యటం మాని తొందరగా బయటపడు."

విజయలక్ష్మి లేచి టవెలు భుజాన వేసుకుని బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళింది.

శ్యామల రేడియో ట్యూన్ చేసి, రేడియోతోబాటు పాట వినపడనంత గట్టిగా పాడసాగింది.

"ఒసేవ్! రేడియో కట్టేసి నువ్వైనా పాడు; లేదా నీ నోరు కట్టేసి దాన్నైనా పాడనీ." బాత్‌రూమ్‌లోంచి కేకవేసింది విజయలక్ష్మి.

"నా ఇష్టం వచ్చినట్టు పాడతాను." పెంకెగా అంది శ్యామల. "నువ్వు అయిదు నిమిషాల్లో బయటికి రాకపోయావో బాత్‌రూమ్‌కి తాళం వేసి నా దారిని నేను పోతాను."

"పడిశాపులే." బయటికి వచ్చి టవెలుతో తుడుచుకుంటూ అంది విజయలక్ష్మి. "నీ పిడుపంతా పార్టీ ఎక్కడ మొదలు పెట్టేస్తారేమోనని."

శ్యామల మాట్లాడలేదు. ట్యూన్ ఇంకా నోటికి రాని తన కిష్టమయిన పాటని కళ్ళు మూసుకుని తన్మయత్వంతో వింటూంది.

విజయలక్ష్మి నవ్వుకుని, డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ ముందు కూర్చుని జుట్టు [illegible] తల దువ్వుకుని జడ అల్లు[illegible] అడిగింది: "[illegible] పార్టీ [illegible]?"

[illegible] శ్యామల. [illegible] టల్లో"

కృతజ్ఞత

కృతజ్ఞత అన్నది హృదయానికి సంబంధించిన జ్ఞాపిక. హృదయం దానిని విస్మరించకుండా ఉంటే చాలు. నీవు పాటికి పదిసార్లు దాన్ని స్మరించ వనసరం లేదు.

— ఎల్. ఎమ్. చైల్డ్

ఉలిక్కిపడింది విజయలక్ష్మి. అప్రయత్నంగా ఆ రోజు శనివారం అన్న సంగతి గుర్తుకు వచ్చింది.

విజయలక్ష్మి వెనకాల నిలబడి అద్దంలో చూసి ముఖానికి పౌడర్ రాసుకుంటూ అడిగింది శ్యామల. "దువ్వెన ఇవ్వవే, విజయా!"

"బీరువాలో ఉంది, తీసుకో." అన్యమనస్కంగా జవాబిచ్చింది.

"బీరువాలో కాదు, నీ నెత్తిమీద ఉంది" అంటూ నిజంగానే విజయలక్ష్మి తలలోంచి దువ్వెన తీసుకుంది.

ఆలోచనలోంచి తేరుకుని చీర మార్చుకుని వచ్చింది. పది నిమిషాల్లో ఇద్దరూ ఇంట్లోంచి బయటికి వచ్చారు.

ఫొటో కార్యక్రమం ముగిసేసరికి ఆరు దాటింది. ఆలస్యం అయిందనుకుంటూ టాక్సీల్లో బయలుదేరారు. శీతాకాలం అవటాన ఆరింటికే చీకట్లు ముసురుకున్నాయి. నగరంలో పెద్ద హోటళ్ళన్నీ రంగు రంగుల లైట్లతో వెలుగుతున్నాయి.

నవ్వులు, కేరింతలతో వచ్చి టాక్సీలు హోటల్ సత్కార్ ముందు ఆగాయి. బిలబిలాడుతూ దిగి పైన ఉన్న రెస్టారెంట్ లోకి వెళ్ళా రందరూ. రోడ్డు మీద పోతున్న ఓ కార్తీ పిళ్ళపే వెనక్కి వెనక్కి తిరిగి చూస్తూ, మిక్చర్ బండికి గుద్దుకుని కెవ్వుమన్నారు.

ఎయిర్-కండిషన్డ్ రెస్టారెంట్ అది. లోపలికి అడుగు పెట్టగానే బయట రోడ్డు మీద ట్రాఫిక్ రణగొణ ధ్వని పోయి నిశ్శబ్దంగా అయిపోయింది. లోపల జనం పలచగా చెదురుగా కూర్చుని ఉన్నారు. లైట్లు డిమ్‌గా వెలుగుతున్నాయి. విజయలక్ష్మి దృష్టి అనాలోచితంగా ఎడమవైపు మళ్ళింది. అక్కడ కార్నర్‌లో రెండే కుర్చీలు వేసి ఉన్న చిన్న టేబుల్ ఉంది. దాని మీద ఉన్న 'రిజర్వ్‌డ్' అని అక్షరాలున్న చెక్కని చూసి మనసులో నవ్వుకుంది.

"ఇక్కడ ఖాళీగా ఉంది, రండి" అని కెమిస్ట్రీ హెడ్ గారు కుడివైపు పక్కకి దారి తీశారు. అమ్మాయిలంతా ఆయన్ని అనుసరించారు. ఒకదాని కొకటి ఆన్చి ఉన్న రెండు పెద్ద టేబుల్స్ చుట్టూ కుర్చీల్లో సర్దుకుని కూర్చున్నా రంతా.

విజయలక్ష్మి కూర్చున్న కుర్చీకి ఎదురుగా ఎడమవైపు ఉన్న 'రిజర్వ్‌డ్' టేబుల్ కనిపిస్తూ ఉంది. అందరూ గోలగా ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు. కొంతమంది కెమిస్ట్రీ హెడ్‌గారు ఏదో చెపుతుంటే శ్రద్ధగా వింటున్నారు. శ్యామల శ్రద్ధగా మెనూ కార్డ్ వంక చూస్తూంది.

సర్వర్ వచ్చి జగ్ లోంచి చల్లటి నీళ్ళు గ్లాసుల్లో పోశాడు. కొంచెం వంగి వినయంగా — "ఏం తీసుకుంటారు" అని అడిగాడు.

"ఆ మెనూ కార్డు వదలవే, శ్యామలా!" నవ్వుతూ అంది రమణి. "సర్వరు నిన్ను చూసి జడుసుకుంటాడు!" అందరూ నవ్వారు.

"నన్ను చూసి కాదు. హిడింబిలా ఉన్నావు—నిన్ను చూసి జడుసుకుంటాడు" అంది శ్యామల పుటుక్కున, కొంచెం లావుగా ఉండే రమణిని చూసి—మళ్ళీ గొల్లుమన్నా రంతా.

రమణి మూతి మూడు వంకర్లు తిప్పింది. సర్వరు కేం పాలుపోక అలాగే నిలబడ్డాడు.

"అబ్బ! ఆపండి మీ గోల" అంటూ విసుక్కుంది సుశీల. సర్వరుకి స్పెషల్ స్వీటు తెమ్మని ఆర్డరిచ్చింది.

క్లింగ్ క్లింగ్ మని గడియారం మ్యూజికల్ సౌండ్‌తో ఏడు గంటలు కొట్టింది. క్యూరియాసిటీ నణుచుకుంటూ నెమ్మదిగా బాసుందిని చెమ్చాతో తీసుకుని తింటూంది విజయలక్ష్మి. కళ్ళు రిజర్వ్‌డ్ టేబుల్ మీద కేంద్రీకృతమై ఉన్నాయి.

కిర్‌మని చప్పుడు చేస్తూ తెరుచుకుంది టేబుల్‌కి కొద్దిదూరంలో ఉన్న గాజు తలుపు. తలుపు దగ్గర ఉన్న కౌంటరులో కూర్చుని నోట్లు గబగబా లెక్కపెడుతున్న అతను తల ఎత్తి చూసి విష్ చేశాడు. తిరిగి విష్ చేసి, వచ్చి కూర్చుని కర్చీఫ్‌తో ముఖం తుడుచుకున్నాడు అతను.

"టొమాటో ఆమ్లెట్ తీసుకురా." సుశీల తిరిగి సర్వరుకి ఆర్డరిస్తూంది.

అతను తల తిప్పి చూశాడు. చటుక్కున తల వంచుకుని చకచక స్వీటు తినటం పూర్తిచేసింది.

సర్వరు వచ్చి, "ఏం కావా"లని అడగటం, అతను పదినిమిషా లాగి రమ్మనటం కను చివర్ల నుంచి గమనిస్తూంది. తలుపు కిర్‌మని చప్పుడు చేసినప్పుడల్లా అతను ఆత్రతగా చూస్తున్నాడు.

సర్వరు వచ్చి టొమాటో ఆమ్లెట్ ఉన్న ప్లేట్లు అందరి ముందు ఉంచాడు. విజయలక్ష్మి నెమ్మదిగా సుశీల, శ్యామలతో కబుర్లలోకి జొరబడింది, ఓ కంట అతన్ని గమనిస్తూ.

అరగంట గడిచింది. అతని ముఖంలో ఆందోళన కనిపిస్తూంది. సర్వరుని పిలిచి తను రాకముందు ఎవరైనా వచ్చారా అని అడుగుతుంటే, సర్వరు లేదని చెబుతున్నాడు.

చేతిమీద మంచుముక్క పెట్టినట్టు చల్లగా తగిలేసరికి ఉలిక్కిపడి చెయ్యి వెనక్కి తీసుకుని రమణి వంక చూసింది.

"ఇందాకట్నుంచీ చూస్తున్నాను — ఏమిటే నీ పరకాయ ప్రవేశం?" విజయలక్ష్మి చేతి మీద నుంచి కోకాకోలా బాటిల్ తీసేసి అంది రమణి.

అప్పటికి అందరు కోక్, త్రాగటం ముగించి వెనక్కి జారగిలబడ్డారు.

"ఏమీ లేదు" అంటూ తడబాటు పడి, అంతలో సర్దుకుని సీరియస్‌గా ముఖం పెట్టి అంది: "ఇందాక మనని లిఫ్ట్‌లో ఎందుకు పైకి రానివ్వలేదని ఆలోచిస్తున్నాను. ఇప్పుడు తెలిసింది కారణం ఎవరో?"

"ఎవరు?" అంది రమణి, అప్పటికీ అర్థం కాక. మిగిలిన వాళ్ళకి అర్థమయి నవ్వు బిగపట్టారు.

"ఇంకెవరు? నువ్వే!" అంది విజయలక్ష్మి. నవ్వుల్లో మునిగా రంతా.

రమణి కీ సారి నిజంగా కోపం వచ్చింది. ముఖం ఎర్రగా చేసుకుని కూర్చుంది.

అంతా సర్దుకున్నాక కెమిస్ట్రీ హెడ్ గారు మాట్లాడాలని సజెస్ట్ చేసింది సుశీల. ఆయన గొంతు సవరించుకుని నెమ్మదిగా చిన్న సైజు ఉపన్యాసం మొదలుపెట్టాడు. అందరూ శ్రద్ధగా వింటున్నట్టు ముఖం పెట్టారు.

(తరువాయి 42 వ పేజీలో)

లవ్ స్టోరీ

(39 వ పేజీ తరువాయి)

శ్యామల లేచి టాయిలెట్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళింది.

పార్టీ ఇచ్చినందుకు కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ, అందరూ ఫస్ట్ క్లాస్‌లో పాసవ్వాలని ఆశిస్తున్నానని చెప్పి, ముగించి కూర్చున్నారు కెమిస్ట్రీ హెడ్ సుందర రావుగారు.

టాయిలెట్‌లోంచి బయటికి వచ్చిన శ్యామల సంభ్రమంగా - "చిన్నా!" అని చిన్నపాటి కేక వేసింది.

తలుపు తెరుచుకుని బయటికి వెళ్ళబోతున్న అతను ఆగాడు. విజయలక్ష్మి కొనలు చిట్లించింది.

"అబ్బబ్బ! దీనికి తెలియని వాళ్ళు లేరు" అంటూ విసుక్కుంది సుశీల. అప్పటికి అందరూ లేచి నిలబడ్డారు వెళ్ళటానికి.

శ్యామలని చూసి ముందు తటపటాయించినా, పలకరింపుగా నవ్వాడు. శ్యామల ఏవేవో ప్రశ్నలు గడగడా అడుగుతుంటే, జవాబు చెపుతూనే రెస్టారెంట్ అంతా పరికించి చూస్తున్నాడు.

"అలా ఉన్నావేం?" శ్యామల చటుక్కున అడిగింది.

"ఎలా ఉన్నాను?" అంటూ తడబడ్డాడు. "ఇందాకట్నుంచి ఒక ఫ్రెండ్ కోసం వెయిట్ చేస్తున్నాను."

"శ్యామలా!" సుశీల అసహనంగా పిలిచింది.

"వస్తున్నా" అని, "రా, చిన్నా, నిన్ను మా ఫ్రెండ్స్‌కి పరిచయం చేస్తాను" అంది అతనితో.

అతను ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టాడు. "ఇప్పుడు కాదు, శ్యామలా, నేను వెడతాను" అన్నాడు.

"నథింగ్ డూయింగ్. నువ్వు వారు కున్నావంటే నువ్వే వస్తూ ఉండవు కుమార్" అంటూ చెయ్యి పట్టుకుని లాగింది.

చేసేదిలేక అతను చెయ్యి విడిపించుకుని శ్యామలతో బాటు వచ్చాడు.

ఆ సమయంలో విజయలక్ష్మికి అతని మీద సానుభూతి కలిగింది. మాటల్లో పడితే ఎదుటి వాళ్ళ పరిస్థితిని ఏమాత్రం గమనించదు శ్యామల. సభ్యత కోసం బలవంతాన నిలబడ్డాడతను.

"ఇతను మా కజిన్. అంటే మా పిన్ని కొడుకు- పేరు విజయకుమార్. మన కాలేజీ ఓల్డ్ స్టూడెంట్. ప్రస్తుతం ఇక్కడే ఏదో ఫార్మస్యూటికల్స్‌లో అకౌంటెంట్‌గా పని చేస్తున్నాడు" అంటూ కెమిస్ట్రీ హెడ్‌గారికి కుమార్‌ని పరిచయం చేసింది. "వీళ్ళంతా నా ఫ్రెండ్స్. ఈమె సుశీల, ఈమె రమణి" అంటూ ఒకరి నొకరికి పరిచయం చేసింది. అందరికీ నమస్కారం చేశాడు.

ప్రతినమస్కారం చేస్తూ అతని ముఖంలోకి చూసింది విజయలక్ష్మి. ముళ్ళమీద నిలుచున్నట్టు ముఖం పెట్టాడతను.

శ్యామల ఇదేం గమనించకుండా మాట్లాడేస్తోంది. "మేమంతా చిన్నా అని పిలుస్తాం. కాని, నా కంటే పెద్ద."

"నే వస్తాను, శ్యామలా" అని అందరికీ విష్ చేసి గబగబా వెళ్ళిపోయాడు.

శ్యామల తెల్లబోయి చూస్తూ నిలబడింది.

* * *

"శ్యామ లుందా, బాబాయిగారూ?" లోపలికి వస్తూ, వరండాలో కూర్చుని పేపరు చదువుకుంటున్న శ్యామల తండ్రి నడిగింది విజయలక్ష్మి.

"పైన గదిలో ఉంది వెళ్ళమ్మా" అని తిరిగి పేపరులో తల దూర్చాడు.

హీలుచెప్పులు టకటకలాడిస్తూ పైకి వెళ్ళింది విశాలమైన డాబా మీద ఒకటే గది శ్యామల రీడింగ్ రూమ్ అది. పరీక్షలప్పుడు ఇద్దరూ కలిసి అక్కడే చదువుకుంటారు.

లోపలం ఎవరితోనో మాట్లాడుతూంది శ్యామల. విజయలక్ష్మి గుమ్మం దగ్గిర ఆగిపోవటం చూసి, "లోపలికి రా, విజయా" అంది

శ్యామల వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు కుమార్.

"అలా చూస్తావేంరా? పది రోజుల క్రిందట హోటల్‌లో పరిచయం చేశాను కదా నా క్లాస్‌మేట్ విజయ. అప్పుడే మరిచిపోయావా?"

"హోటల్లోనా? అవునవును" అంటూ విజయలక్ష్మి కేసి చూసి "ఎక్స్‌క్యూజ్ మీ" అన్నాడు.

విజయలక్ష్మి ఏం మాట్లాడలేదు.

శ్యామలతో అన్నాడు: "ఒసరా, ఇద్దరా! ఆ రోజు పదిహేను మందిని పరిచయం చేశావు."

"పైగా ,ఆ రోజు ఏదో అయోమయంలో ఉన్నావు, పాపం" అని పూర్తి చేసింది శ్యామల.

"నేనా? ఛ ఛ! అలాంటిదేం లేదు" అంటూ కంగారుగా విజయలక్ష్మి కేసి చూశాడు.

ముఖంలో నవ్వు కనపడనియ్యకుండా చేతిలో పుస్తకాల కేసి చూస్తూ ఉండిపోయింది విజయలక్ష్మి.

పది నిమిషాలు గడిచాయి.

"నేను వస్తాను" అంటూ లేచాడు కుమార్.

"ఒరేయ్, ఆగరా. ఆగు" అంటూ చెయ్యి పట్టుకుని బలవంతంగా కూర్చో పెట్టింది. "నిన్ను రమ్మని చెప్పింది నాలుగు కబుర్లు చెప్పి, కాఫీ తాగి పోయేందుకనుకున్నావా? అదేంకుదరదు."

"అబ్బ! ఏమిటో తొందరగా చెప్పవే, తల్లీ." విసుగ్గా అన్నాడు. విజయలక్ష్మికి కోపం వచ్చింది. తనని సృష్టికి రమ్మని ఇది చేస్తున్న పనేమిటి?

"విజయా, డైనమిక్స్ ఇలా తే."

చేతిలో ఉన్న పుస్తకాల్లోంచి సమున్న ఎచ్చటి టెక్స్ట్‌బుక్ తీసి శ్యామల కిచ్చింది

గబగబ పేజీలు తిప్పి ఒక పేజీలో ప్రాబ్లెమ్‌ని కుమార్‌కి చూపిస్తూ అంది శ్యామల. "నాలుగు రోజుల్నించి తన్నుకు చస్తున్నా ఆన్సరు రావటం లేదు కాస్త చేసి పెడుదూ?"

"ఇందాకట్నుంచి చెత్త కబుర్లన్నీ చెప్పకపోతే ముందే ఏడవక పోయావ్?" అన్నాడు పుస్తకంలోకి చూస్తూ.

"నే నేం చెయ్యను? పుస్తకం విజయ దగ్గరుండిపోయింది. ఇంటి దగ్గిర ట్రై చేస్తానని తీసుకెళ్ళింది."

"ఆన్సరు వచ్చిందా మీకు?" విజయలక్ష్మి నడిగాడు.

అంతవరకూ కుమార్ వంక చూస్తున్న విజయలక్ష్మి లేదన్నట్లు తల ఊపింది.

"చేసినంతవరకు చూపించండి."

నోట్సు అతని చేతి కిచ్చింది.

చకచక పేజీలు తిప్పి చూసి, "నో నో... ఇలా కాదు" అని పెన్‌తో కొట్టి వాడు.

ప్రాబ్లెమ్ కేసి చూసి ఆలోచిస్తూ, "శ్యామలా! తెల్ల కాగితం ఒకటియ్యి" అన్నాడు.

"ఫర్వాలేదు. నోట్స్‌లో చెయ్యండి." మొదటిసారి గొంతు విప్పి మాట్లాడుతూ అంది విజయలక్ష్మి.

"చదువు వదిలేసి నాలుగేళ్ళయింది. నేనుకూడా మీ లాగా ట్రై చెయ్య వలసిందే" అన్నాడు కుమార్ నవ్వుతూ.

"ఏదో ఒక దానిలో చెయ్యవోయ్. నో మోర్ ప్రోక్రాస్టినేషన్" అంది శ్యామల విసుగ్గా.

కుమార్ చకచకా స్టెప్స్ వేస్తుంటే విజయలక్ష్మి, శ్యామల జాగ్రత్తగా చూస్తున్నారు. టైము తీసుకున్నా ఇరవై నిమిషాల్లో ఆన్సర్ వచ్చింది. "దీన్నే మరో విధంగా చెయ్యొచ్చు" అంటూ చకచకా స్టెప్స్ వేసి చూపించాడు.

ట్రై చెయ్యాలి అంటూనే మరో నాలుగు 'మోడల్స్' చేసి చూపించాడు కుమార్, మధ్య మధ్యలో విజయలక్ష్మి సందేహాలకి సమాధానాలు చెప్తూ.

"...... గారి, ... మందు" అని లేచి వెళ్ళింది శ్యామల.

"మా ......

తెలియదనుకోండి."

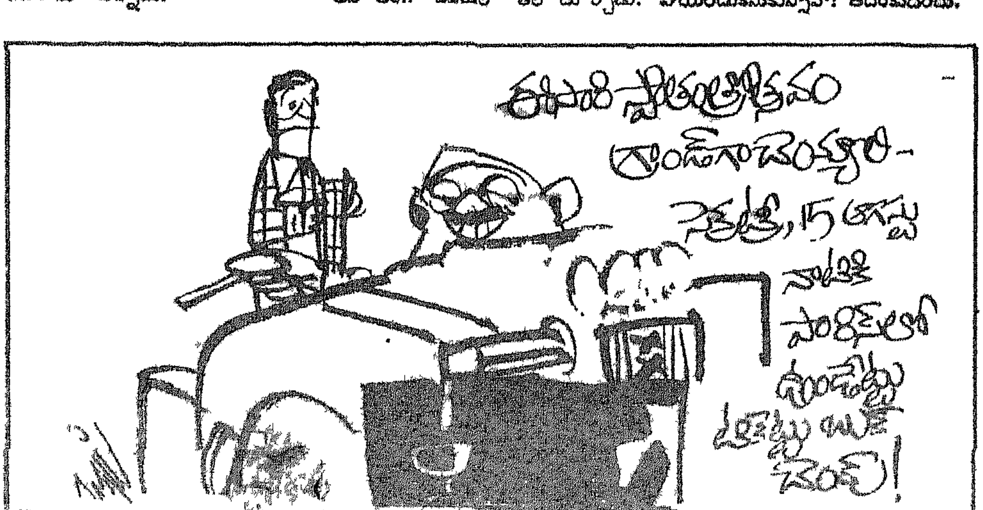

వర్క్ అవుట్ చేసిన ప్రాబ్లెమ్స్ వంక చూస్తున్న విజయలక్ష్మితో అన్నాడు కుమార్. "ఎంతైనా లెక్చరర్స్ చెప్పినట్లు చెప్పలేం కదా!"

"అది నిజం కాదు." విజయలక్ష్మి మనస్ఫూర్తిగా అంది, "చాలామందికి లెక్చరర్స్ కంటె మీరు బాగా చెప్తారు."

శ్యామల తెచ్చి ఇచ్చిన కాఫీ తాగి ఇద్దరికీ గుడ్‌బై చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు కుమార్. వెళ్ళిపోతుంటే చిరునవ్వుతో థాంక్స్ చెప్పింది విజయలక్ష్మి.

విజయలక్ష్మి నోట్స్‌లో కుమార్ చేసిన ప్రాబ్లెమ్స్‌ని తన నోట్స్ లోకి కాపీ చేసుకుంటూ అంది శ్యామల: "మా చిన్నా రైటింగ్ బాగుంటుంది కదే?"

"ఊఁ" అంది విజయలక్ష్మి పరధ్యానంగా, ఫిజిక్స్ రికార్డు చూసుకుంటూ.

"వాడి తెలుగు రైటింగ్ ఇంకా బాగుంటుంది, తెలుసా?"

ఉలిక్కిపడి శ్యామల ముఖం లోకి చూసింది.

• • •

"నేను మాథ్స్‌కి ట్యూషన్ చదివే విషయం విరమించుకున్నాను." కాలేజీలో విజయలక్ష్మితో అంది శ్యామల.

"అదేమిటి అలాగంటావు?" తెల్లబోతూ అడిగింది విజయలక్ష్మి. "నువ్వే కదా, ఎమ్మెస్సార్‌గారిని రిక్వెస్ట్ చేసి ఒప్పించావు? రేపట్నుంచి ఇద్దరం వెళ్దామన్నావు. ఇంతలో ఏమైంది?"

"అయిందని కేముంది?" హాయిగా అంది శ్యామల. "మా డాడీ వద్దన్నారు. మా చిన్నా చిన్నా నాకు మాథ్స్ చెప్పమని ఆర్డర్ వేశారు."

"ఎలాగే, శ్యామలా? ఒక్కరికైతే ఎమ్మెస్సార్‌గారు ట్యూషన్ చెప్పనన్నారు కదే?" [illegible] స్వరంతో అంది విజయలక్ష్మి.

"డోంట్ బి సిల్లీ! నువ్వేగా బాగా చెప్తాడని మా అన్నయ్యకి సర్టిఫికెట్ ఇచ్చావు? రేపట్నుంచి ప్రైవేట్ క్లాస్ తరవాత మా ఇంటికి వచ్చెయ్" అంది [illegible].

విజయలక్ష్మి మాట్లాడలేదు.

[illegible] రిక్షాని [illegible] మళ్ళీ అడిగింది శ్యామల: "[illegible] వస్తావా, లేదా?"

"[illegible]" అంటూ [illegible] విజయలక్ష్మి.

[illegible]

అంతరాయం

నిద్ర, సంపద, ఆరోగ్యం ...
వీటికి ఏదో అంతరాయం కలిగే
వరకు వాటి సుఖం తెలియదు.
ఒక్కసారి భంగమైతే వాటి విలువ
పెరుగుతుంది. వాటి అవసరం
పెరుగుతుంది.

—రిచర్

పేపర్ సెట్ చెయ్యటంలో మునిగి తేలుతున్నా రాయన. ఒక్కదాన్నీ చదువుకుంటానంటావా, నీ ఓపిక. బైబై" అని రిక్షాలో సర్దుకుని కూర్చుని, "పోనియ్" అంది.

విజయలక్ష్మి కేం పాలు పోలేదు. సెలక్షన్ ఎక్జామ్స్‌లో మార్కులు చూసుకున్నాక తనకి ధైర్యం సన్నగిల్లింది. ఫిజికల్ సైన్స్‌లో బాగానే స్కోర్ చేసినా, మాథమేటిక్స్‌లో చాలా తక్కువ మార్కులు వచ్చాయి. మిగిలిన పేపర్లు ఎంత బాగా చేసినా, స్కోరింగ్ సబ్జెక్ట్ అయిన మాథ్స్ బాగా చెయ్యకపోతే క్లాస్ రావటం కష్టం. చివర్లో ట్యూషన్ చదివితే చాలని అశ్రద్ధ చేసింది తను. పైగా శ్యామల దగ్గరున్నాయి కదా అని టెక్స్ట్‌బుక్స్ అన్నీ కొనుక్కోలేదు.

ఇలా కాసేపు తర్జన భర్జన పడి చివరికి శ్యామల ఇంటికి స్టడీకి వెళ్ళటానికే నిర్ణయించుకుంది.

రోజులు చకచకా గడిచి పోతున్నాయి. పరీక్షలు వ్రాసి బయట పడ్డారు [illegible]. విజయలక్ష్మి ఇప్పుడు కుమార్‌తో మునపటిలా ముక్తసరిగా కాకుండా కలుపుగోలుతనంగా మాట్లాడుతూంది. ఇది గమనించిన శ్యామల [illegible]. ముఖ్యంగా ఇద్దరూ ఒకరి కొకరు ఎదురు పడినప్పుడు.

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నారు?"

"నిజమే. ఆలోచిస్తున్నాను."

"[illegible]?"

"[illegible]"

"ఊఁ."

"నాతో ఏం మాట్లాడాలా అని ఆలోచిస్తున్నారు."

[illegible]

"బాబోయ్! ఎలా?"

"ఏం?"

"మీతో ఒక్క నిమిషం మాట్లాడక పోయినా నాకు బోర్ కొట్టేస్తుందే?"

"అయితే, ఓ పని చెయ్యండి."

"చెప్పు. . . చెప్పండి."

"ఫోరియర్స్ సిరీస్ గురించి గడగడ చెప్పెయ్యండి."

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు.

• • •

యూనివర్సిటీ రిజల్ట్స్ వచ్చాయి. [illegible] శ్యామల, సెకండ్ క్లాస్‌లో పాసయింది. విజయలక్ష్మికి ఫస్ట్ క్లాస్ రావటమేకాక మాథమెటిక్స్‌లో డిస్టింక్షన్ వచ్చింది.

కుమార్‌కి బొంబాయికి ట్రాన్స్‌ఫర్ అయింది. బొంబాయి [illegible] స్టేషన్‌కి వెళ్ళి విజయలక్ష్మి కుమార్‌తో అంది: "మీకు ఎలా థాంక్స్ చెప్పాలో మాటలు రావటంలేదు! మాథమెటిక్స్‌లో డిస్టింక్షన్ అనేది నేను కలలోకూడా ఊహించని విషయం." అలా అంటూన్నప్పుడు ఆమె కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి.

శ్యామల చిరునవ్వుతో చూస్తూ నిలబడింది.

చిన్నగా నవ్వాడు కుమార్. "ఐ టూ యామ్ వెరీ గ్లాడ్. కానీ.." అని ఆగి, విజయలక్ష్మి ముఖంలోకి సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు:

"నేను ఊహించనిది. . . నా మటుకు నాకు చాలా అపురూపమైంది వేరే ఉంది. అది మీరు మెటీరియలైజ్ చెయ్యాలి" అన్నాడు.

"ఏం ఊహించారు?" అని అడగబోయి, కుమార్ ముఖంలోకి చూసి [illegible] చెప్పింది.

విజయలక్ష్మి కళ్ళు వేగంగా అటూ ఇటూ కదిలి రెపరెపలాడి చూపులు భూమిలోకి దిగిపోయాయి. ముఖం సిగ్గుతో ఎరుపెక్కింది.

• • •

మరో నెల రోజులకి విజయలక్ష్మి తండ్రి పంచదార పెర్మిట్‌కి అప్లికేషన్ పడేశాడు, కూతురి పెళ్ళి శుభలేఖ జత పరిచి.

"నే నొక టడుగుతాను, నిజం చెప్తారా?" మొదటి రాత్రి దగ్గరికి తీసుకుంటూన్న భర్త నడిగింది విజయలక్ష్మి.

"రెండు నిమిషాలు టైమిచ్చాను— అడుగు" అన్నాడు కుమార్, చేతులతో ఆమెని చుట్టేస్తూ.

"అబ్బ, ఉండండి." చేతులు సున్నితంగా తప్పించి కుమార్ వంక సూటిగా చూసి అడిగింది: "జయలక్ష్మి ఎవరు?"

విజయలక్ష్మి ఆశించిన మార్పేమీ కనపడలేదు కుమార్‌లో.

"ఏ జయలక్ష్మి?" అన్నాడు మామూలుగా.

సమాధానంగా దిండు కింద నుంచి కొత్త స్టాంప్ అంటించి ఉన్న కవరు తీసి కుమార్ చేతిలో పెట్టింది.

"ఓ! ష్యూర్!" అని కవర్ [illegible] "శ్యామల నీ కేం చెప్పలేదా?"

లేదన్నట్లు తల అడ్డంగా ఊపింది.

"అయితే విను, శ్యామల, నేను కలిసి ఆడిన చిన్న నాటకం [illegible] అంటూ ఎవరూ లేరు."

విజయలక్ష్మి విభ్రాంతురాలై వింటూంది.

ఆమె వెనక నుంచి చేతులు పోనిచ్చి [illegible] అన్నాడు: "షేక్స్‌పియర్‌లో చదవలేదా నువ్వు?"

"ఏమిటి?" అంది ఏదో ఆలోచిస్తూ, ఆమె కళ్ళముందు అనేక దృశ్యాలు కదులుతున్నాయి.

"ది కోర్స్ ఆఫ్ ట్రూ లవ్ నెవర్ డిడ్ రన్ స్మూత్ అని"

[illegible]